

RUDOLF ČERNÝ- 1922, Kostelec nad Orlicí akademický malíř. Původně vyučený malíř pokojů pracoval u svého mistra **FRANTIŠKA GUTLEBENA** ve firmě až do roku 1942, kdy byl totálně nasazen do Francie. Po návratu z války se vrátil na místo svého vyučení a v letech 1950-1951 absolvoval přípravku na vysokou školu. V roce 1952 nastoupil na Akademii výtvarných umění, kterou ukončil čestným rokem 1957. V roce 1958 vystavoval své práce společně se **ZDENĚKEM KOLÁŘSKÝM** v kosteleckém zámku. V letech 1965 - 1977 byl ředitelem Orlické galerie a stal se kurátorem sbírkového fondu pro stálou expozici „Malíři Orlická“. Velkou část svého života věnoval rekonstrukci domu v Kostelci nad Orlicí - bývalým lázním „Žofin“, kde také vytvořil galerii. Tématy jeho tvorby jsou pohledy z rodného města, zátiší, portréty známých osobností i vzpomínky na válku, na dobu jeho totálního nasazení mimo domov. Poslední výstava proběhla v kostelecké knihovně u příležitosti jeho narozenin. Jeho práce jsou ve veřejných i soukromých sbírkách.

JIRÍ RŮŽIČKA *1926, Praha pedagog, výtvarník Po maturitě na reálném gymnáziu v Kostelci nad Orlicí studoval Pedagogickou fakultu UK v Praze. Již během studia se věnoval kaligrafii, užité grafice, knižní a propagační kresbě, Po devíti letech působení na základních a středních školách v Králíkách, Týništi a v Kostelci nad Orlicí, pracoval třicet let na katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty v Hradci Králové. Vyučoval užitou grafiku a dějiny umění. Zaujetí krajinou vystřídal o natrval o výtvarné zpracování i tex-

tilu a textilního materiálu (sisál, juta, pruhy tkanin a pletenin) při tvorbě tapiserií. Jako výtvarník byl nápomocen městu při realizaci výtvarných úkolů, plakátů, diplomů a čestných uznání, Pro město Kostelec nad Orlicí vytvořil návrh na praporek a novou podobu městského znaku.

KAREL MARTINEC *1945, Rychnov nad Kněžnou sběratel a výtvarník. Původním povoláním technik obchodní zástupce v Železárnách ve Vamberku. K malování a lásce k výtvarnému umění ho přivedl akademický malíř **RUDOLF ČERNÝ**. V roce 1969 se spřátelil s budoucími členy skupiny Gama - tu

uzavírají v roce 1979. Věnuje se malbě, grafice a sběratelství umění. Samostatně vystavoval v Přelouči, Heřmanově Městci, Dobrušce a Vamberku. Se skupinou GAMA měli přes 40 výstav doma i v zahraničí (Lucembursko). Spolupracuje s bratrem **JANEM** a knihářem **JIRÍM FOGLEM** ze Žamberka na vydávání drobných knížek s původní grafikou, jen tak pro radost.

MICHAL HAMERSKÝ * 1975, Ústí nad Orlicí. „Jsem jeden ze silných ročníků, Husákových dětí“ a pocházím z blízkých Častolovic, ale již od mala jsem „cestoval“ do Kostelce. Ze začátku do školy, později do kroužků, a ještě později za děvčaty. Cestování se mi zalíbilo, osmělil jsem se, a dojel jsem až do Doudlebska, a později dokonce až do Vamberka. Také jsem se poprvé podíval do zahraničí navštívil jsem Kudowu Zdroj v Polsku. A tak jsem pokračoval dál, cestou necestou, sám nebo s kamarády. Z mých cest mě nejvíce ovlivnil několika měsíční pobyt v Izraeli a téměř dva roky strávené v Londýně. Teď již skoro pět let sídlím v Kostelci nad Orlicí. Soubor vystavovaných fotografií je z mého výletu do jižního Španělska V roce 2006“, říká **MICHAL HAMERSKÝ**

DAVID ANDRŠ *1977, Opočno Fotografie ho učarovala zcela nedávno, speciálně technika v pravém smyslu slova fotografie - kreslení světlem. Tento soubor vznikl

Solná JESKYNĚ

Místo s léčivými a relaxačními účinky

45 minut strávených v solné jeskyni nahradí 3 dny u moře

Ovzduší v jeskyni pomáhá při léčbě:

- horních a dolních cest dýchacích
- srdečně-cévních onemocnění
- chorob zažívacího traktu, revmatizmu
- kožních chorob (alergie, ekzémy, lupénka)
- neurózy, stresu a únavy
- působí na uklidnění dých. cest kuřáků
- zrychluje spalování tuku, vyhlazuje vrásky, zpomaluje proces stárnutí

Otevírací doba:

po-pá 8:00 - 20:00

so 8:00 - 18:00

ne 16:00 - 19:00

Informace a objednávky:

tel.: **720 278 899**

Mírové náměstí 22

Ústí nad Orlicí

Naše jeskyně je určena pro 7 osob. Relaxační terapie začíná vždy v celou hodinu a trvá 45 minut, a to na pohodlných lehátkách při poslechu relaxační hudby a pozorování pestrobarevných efektů illuméných světel. Panuje tu jedinečná meditační atmosféra.

!!! VYUŽIJTE VÝHODNÝCH VÁNOČNÍCH POUKÁZEK !!!

www.solnajeskyne-uo.cz

na podzim a v zimě roku 2010-11 v Orlických horách s pomocí přátel, když v televizi večer nic nedávali.

JAKUB ZEMAN *1978, Rychnov nad Kněžnou. Fotografování se věnuje od studia na stavební průmyslovce v Náchodě – obor rekonstrukce památek, kde fotografie byla součástí výuky. Ve své tvorbě se převážně věnuje reportážím z kulturních akcí a krajině.

Ukázky prací: deepdrift.net

MARTINA KALOUSKOVÁ*1983, Rychnov nad Kněžnou. „Své dětství i mládí jsem strávila v Kostelci nad Orlicí, Po ukončení ZŠ Komenského jsem nastoupila na Střední uměleckoprůmyslovou školu v Turnově, kterou jsem úspěšně, v oboru Plošné a plastické rytí kovů, dokončila. Protože mi to bylo málo, nastoupila jsem poté na Pedagogickou fakultu Masarykovy Univerzity v Brně, na obor Vizualní tvorba a výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání. V současné době jsem již Mgr. a mým koníčkem je fotografování“, říká mladá fotografka. Ukázky prací: www.martinakalouskova.cz

MICHAELA KAŠPAROVÁ *1986 Opočno. „Poprvé mi dal zrcadlovku do ruky můj mladý strýček, že prý ty své hlemýžďe mám fotit něčím pořádným a ne compactem, na který jsem byla mimochodem děsně hrdá, protože to bylo to, co jsem si koupila ze své první výplaty současného zaměstnání. V Amsterdamu jsem si to vyzkoušela a řekla, že ty zrcátka taky chci... nebyly peníze, ale když jsem ztratila při Rally v Kostelci ten černý malý zázrak, Canon byl do týdne v mých rukou a už jsem jej nepustila. óhniska, časy, clony... objevovala jsem svět, „jiným“ okem připadalo mi, a stále připadá, že mé vlastní

oči na hlavě nevidí tolik, co to oko, co mám v ruce,“ přiznává MICHAELA KAŠPAROVÁ. Ukázky prací: www.mishula.cz

JAN KUBÍČEK *1988 Rychnov nad Kněžnou. Začátkem studia elektroniky na střední škole zakoupil svůj první digitální fotoaparát a střídavě se na něj a na filmovou „domácí“ zrcadlovku snažil fotit fotografie s jistým záměrem uměleckým. Nejvíce ho zajímá umělecká fotografie, akt, dokument. Příležitostně se ale nebrání žádnému fotografickému stylu včetně abstrakce či sportu. Vystavoval dvakrát v letech 2008 a na přelomu roku 2009 a 2010 v kavárně Láry Fáry v Rychnově nad Kněžnou na téma akt a portrét a černobílé fotografie. V roce 2008 vyhrál fotosoutěž města Kostelec nad Orlicí. Mezi tím vystavoval svoje fotografie na různých společných výstavách po východních Čechách, jeho fotografie se občas objevují v místním tisku a stále aktivně fotí. MR.

MOŘSKÝ VLK RUDOLF KRAUTSCHNEIDER BESEDOVAL VE SVINNÉ

Mezi největší světové dobrodruhy patří zcela určitě dřevorubec, stavitel lodí, mořeplavec, spisovatel, fotograf, muzikant, zkrátka všestranně nadaný a velice kamarádský člověk RUDOLF KRAUTSCHNEDIDER (68). Nikdy se netajil tím, že ke svému vzdělání mnoho tříd nepotřeboval. Ve Znojmě jich vystudoval sedm a největším učitelem mu byl život sám. „Když jsme pluli kolem světa na lodi Polárka, jeden z nás měl šest tříd, já měl sedm a třetí osm, takže byl za intelektuála“, směje se RUDA. A ohromná láska k moři, ta se zrodila již v dětství. „Měl jsem dědečka, který celý život toužil po moři. Nikdy ho neviděl. Vyřezal mi loď a už to ve mně zůstalo. Vyrůstal jsem na řece Dyji, což bylo před stavbou přehrady úžasný místo, které pulzovalo životem. K vodě mám přirozený vztah. Kdybych jel někdy v životě na dovolenou bez plavidla si vůbec neumím představit. Všichni prostě děláme to co máme rádi“, vzpomíná na ve skutečnost proměněné dětské sny RUDOLF KRAUTSCHNEDIDER.

Loňskou neděli velikonoční jsem trávil v jeho společnosti ve skrovnické škole, kterou zrekonstruoval. Před okny co jiného než rybník, na zahradě rozesťavené i dokončené lodě pro dětské domovy, které staví. V kuchyni poletovala krásná třicátnice v poze-

Obraz RUDOLFA ČERNÉHO

RUDOLF KRAUTSCHNEDIDER

Foto: M. Richter